

»Børnenes egen avis«

I heystferiu donsku skúlabarna bjóðaði bróðurblaðið »Social- Demokraten« í Keymanahavn skúlabørnum at útgeva teirra egna blað — fyrsta blað av hesum slag í heiminum

I alt vóru tað 17 børn í aldrinum 9—16 ár, ið skipaðu fyrri blaðnum.

Tey hövdu teirra egna skrivstovu í húsi »Social- Demokratisins«. Á hurðunum stóð uppsligið »Ingen adgang for voksne«. Einsamöll skipaðu tey teirra egna dagblað.

M. a. hövdu tey sín egna blaðmann — ella rættari sagt blaðkvinnu í London. Hetta var 16 ára gomul genta Gudrun Anberg, ið var í London í otta dagar.

Niðanfyrir endurprenta vit tað, ið hon hevði at siga frá, tá ið hon kom aftur av áhugaverdu ferð síni:

Ih, hvor der sker meget i London. Man kan desværre ikke nå ret meget af det, for det tager så lang tid at komme fra sted til andet. Jeg har oplevet et rigtigt London trafik-stop. Her kalder man det traffic-jam, trafik-syltetøj, og det ligner også syltetøj, med alle de store røde busser klemte sammen i een vældig masse. Der var mindst 200 toetagers busser og mange flere taxabiler og privatvogne i fire-fire rækker ved siden af hinanden på Piccadilly. Massen bevægede sig kun med lange, lange mellemrum, og det varede tre kvarter at »køre« en strækning, man kunde være gået på 10 minutter.

Jeg ville gerne have været der noget længere. Alle har været så venlige. Jeg har måttet sige nej til endnu flere spændende ting end dem, jeg allerede har oplevet og skrevet hjem om. Forleden aften kunne jeg være kommet til selskab med de amerikanske og engelske filmstjerner, som skal optræde for dronningen i næste uge — og jeg blev inviteret til det engelske fjernsyn og til at tale i BBC's danske udsendelse — men der er ikke tid.

Verdens to største dagblade, Daily Mirror med 4½ million og Daily Express med 4,3 mill. læsere, har bedt om uddrag af mine reportager til deres lørdagsudgav, The Illustrated London News & Sketch har taget billeder af mig til en hel side, og mange andre har fotograferet mig til aviser og bureauer, så jeg tror, jeg er blevet fotograferet tusind gange i de sidste 5—6 dage! Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg er blevet interviewet — både af englendere, amerikanere og mine »kolleger« i den udenlandske presseforening, men jeg formoder, at BEA's og Social-Demokraten's navn er blevet trykt i flere hundrede blade. Alle siger de, at ideen med BEA er den bedste, de længe har hørt om.

For mig har det sandelig været en god idé. Bare jeg kan huske alt, hvad jeg har set og hørt. En aften så jeg dronningen og prins Phillip i en vældig biograf på Leicester Square, hvor der var verdenspremiere på filmen om bestigningen af Mount Everest. I mod-

sætning til dronningens enkle fremtoning ved Investituren på Buckingham Palace forlede optrædte hun til filmpremieren i en flot hvid kjole med hvid pelscape og masser af strålende diamanter og smykker, og prinsen var i kjole og hvidt med mange ordner. Filmen var meget spændende. Vi hørte ekspeditionslederen Sir John Hunt fortælle om den sidste spændende og farlige tur til toppen af verdens højeste bjerg, og vi så både Hillary og Tensing, de to mænd, der virkelig kom derop. Især var mongolerne spændende. De lo og snakkede næsten hele tiden — man fik det indtryk, at de syntes, det hele var noget tosset noget! Men Tensing var virkelig tiltalende. Hans hvide tænder, som han viste hele tiden, ville være den bedste tandpasta-reklame i verden! Selve biografen var imponerende. Der var vist plads til flere tusind mennesker.

Jeg har set mange flere spændende ting: The Tower med de kongelige kronjuveler og med ravnene, som man sørger bedre for end kostbare sjældne paradisfugle, for englenderne tror, at den dag, ravnene forlader Tower, så er det forbi med London! Jeg har også besøgt den vældige domkirke St. Pauls der kun er lidt beskadiget, skønt alle husene på flere tænder land omkring den er jævnet med jorden af nazisternes bomber.

Jeg havde en sjov oplevelse, da en pressefotograf ville have mit billede foran husaren til hest ved husarkasernen i Whitehall. Der kom en stor neger med fjer på hovedet og med en spraglet kappe og ville med på billedet! Det fik han lov til — jeg ville ønske, jeg havde det billede, for det må være meget farvestrålende. Da negeren hørte, jeg var dansk, begyndte han at snakke dansk! Han kaldte sig Ras Prins. Monolulu og fortalte, at han var fra de vestindiske øer og havde lært at tale dansk der, da øerne tilhørte Danmark. Jeg har senere hørt, at Monolulu har en forbløffende evne til at genkende en dansker selv på lang afstand.

Til »Tingakrossur«

I Føroya Sosialdemokrati 31. okt. biðja vit javnaðarmenn úr Skopun, ella teir 14, sum Tingakrossur nevnr okkum, blaðið vísa okkum á teir Sosialarnar, ið vit javnaðarmenn hava forfylgt Niels W. Poulsen lærara, við skammiligum álopum; tað upplýsir Krossur okkum einki um, hvar teir finnast.

Har aftur ímóti hevur Krossur 4. november nakrar reglur við yvirskrift: »Teir fjúrtan«; har hann sigur soleiðis: »Blað okkara hevur als ikki sett at hesum 14 navngivnu monnum, teir kunnu tí sova róliga fyrri tað.«

Tað sær út, sum Tingakrossur hevur mist minnið, tá hann ikki kann minnast tað, hann skrivar 21. oktober; um so er, kundu vit mint hann á, hvat

hann har skrivar. Skrivað verður soleiðis:

»Teir lupu framav.

Allir, sum hava fylgt við í føroyskari blaðskrivning hava bitið merki í, at ein ella fleiri huldumenn í Skopun, sum eisini eru javnaðarmenn, av og á eru komnir fram í Føroya Sosialdemokrati við skammileysum álopum á Niels W. Poulsen, lærara.

Vit vilja einaferð enn biðja Krossin koma fram við teimum Sosialunum, ið vit javnaðarmenn ella dulnevni eru komnir við hesum sokallaðu skammileysu álopum á læraran í Skopun.

Sosialinum 3. oktober nýtist Krossur ikki at koma aftur við, tí hann hava vit; vís okkum á hinar.

Tingakrossur heldur, at vit kunnu sova róliga fyrri tað; ja, tað gera vit vissuliga, men er tað nakar javnaðarmaður, ið ikki hevur gott svövnlag, so verður tað ivaleyst til onga nytta, tí sum svövnpulvur nýttar Tingakrossur einki

Skopun, 7. nov. 1953.

Nakrir javnaðarmenn.

Tíðindi

Flest öll skip eru nú heimkomn. Fiskimenn eru illa hýrdir. Krónu síggja teir onga. Jólni eru í hondum. Børn og konur gleða seg til, at pápi og maður keypir teim eitthvat gott til jólar. Men hvat skulu fiskimenn gera? Teirra konur vildu eisini fingið stás til jólini; men eingin króna er at keypa fyrri.

Fiskimaðurin hugsar um, hvussu hann hevur slitið í tí við sveittanum í barmi, litlum svövn, ofta undir sjóroki. Kona og børn sótu heima við bangnum hjarta, tey vistu ikki, um

tey nakrantíð mundu fáa ta gleði at síggja mann og pápa aftur.

Summir komu ikki aftur.

Onkur fiskimaður legðist sjúkur umborð, kom heim við ongari krónu. Keyppaðurin sigur kortanai fyrri at lata børn hansara fáa at keypa, tí pápi teirra liggur sjúkur.

Maðurin hevur høyrð um stuðning frá landsstýrinum — sokallað sosialhjálp — sum fyrr var at fáa. Hann søkir við læknaváttan og viðmæli frá sóknarstýrinum; men einki svar kemur aftur úr Tinganesi. Har eru nokk eingir pengar til fátækar fiskimenn. Løgmaðurin skuldi út at ferðast, og onkur meinar, at hann mátti hava tey síðstu oyruni at ferðast fyrri eisini aðrir landsstýrismenn ferðast aftaná ah tað tunga stríð og strev fyrri land og fólk.

Fiskimenn sita við ongari krónu, lítið er vundið, og at fáa hendur á pening er ógjöriligt, sjálvt um menn eiga pening, so fáa teir hann ikki; tí hitt kapitalistiska landstýrið hugsar fyrst og fremst um stórmenninar at teir skulu hava buktina og báðar endar.

Fiskimenn svørja hvør harðari ein annar, at nú skal annað skil koma í okkara samfelag.

Standa fiskimenn saman, so eru teir fírir fyrri at siga, hvar skápið skal standa.

Tíðindamaður

Tí, ið vilja styðja okkum við gávum, á ymiskan hátt, til basarin fyrri svimjingarhóllina í Havn, geri so væl at lata tær til barakkina í kommunuskúlanum mánaðagarnar í november frá kl. 15—17.

Við hávirðing
NEVNDIN

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FÖROYA PILSNAR

EKTA MALTÖL

EINAR WAAG, Klakksvík

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

Grót og skervur.

Öll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantónið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað. Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima ta grót ella skerv uttan við einum lími av vegnevndini ella einum umboðsmann fyrri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna

Skipafelagið Føroyar

Telefon 1225

Tórshavn